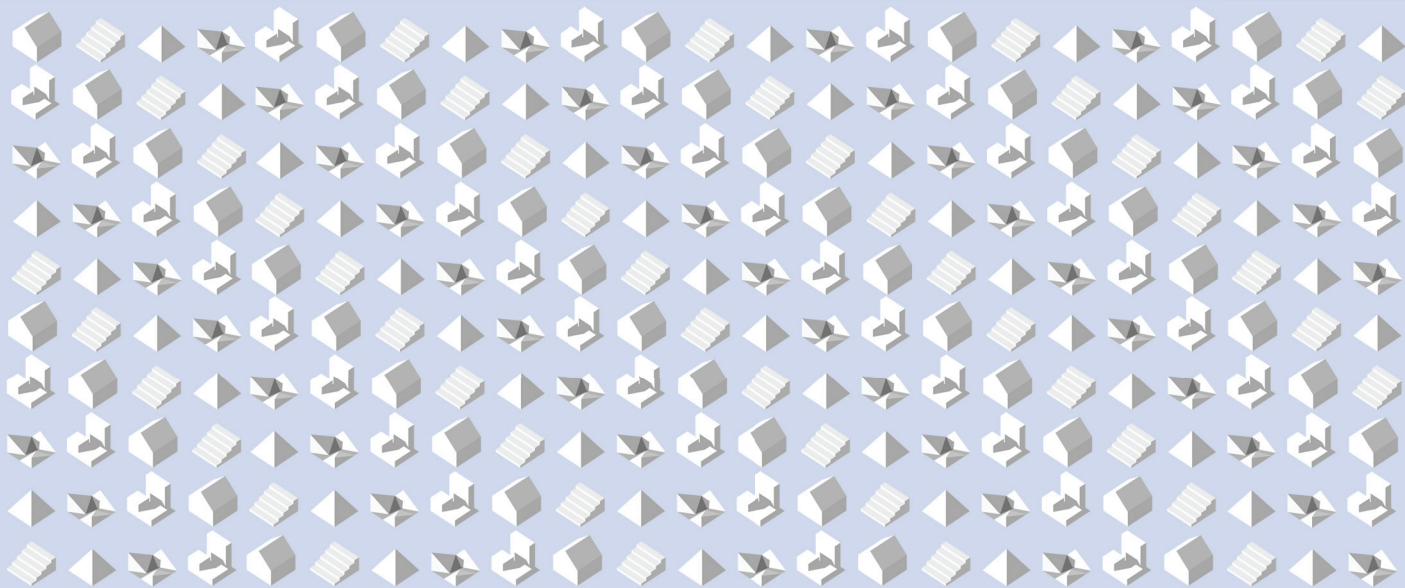

MASTERUTSTILLINGEN

ARKITEKTUR • MAI 2017

UTSTILLINGEN ER ÅPEN

24.05 - 02.06

Utstillingskatalog
Masterutstillingen, arkitektur NTNU
Mai 2017

Trykk: NTNU Grafisk senter
Forsideillustrasjon: Ruben Ratkusic
Layout: Caroline Kiær og Fredrik Justnes

Fakultet for arkitektur og design, NTNU
Epost: fak-adm@ab.ntnu.no
Web: www.ntnu.no/ab
Facebook: www.facebook.com/ab.ntnu

ISBN: 978-82-7551-133-9

MASTERUTSTILLINGEN ARKITEKTUR

MAI 2017

1892	Julie Gaby Berger	s. 8-9
BOKKVALITET	Adeline Arnesen	s. 10-11
BOLIGBYGG PÅ BYGDA	Heloie Marie Jacob	s. 12-13
DEMENTIA FRIENDLY NEIGHBOURHOOD	Pernille Schanche Feragen	s. 14-15
DU MÅ GJERNE TRØ I GRASET	Karen Therese Lund Silje Sandvin	s. 16-19
ET BYGG FOR FELLESSKAP	Maren Underhaug Pedersen Benedicte Prestbøen Stange	s. 20-23
ET HUS FOR 300 ÅR	Samuel Johan Billaud Feragen	s. 24-25
ET HUS FOR FOTOGRAFI	Mina Afsari-Rad	s. 26-27
ET ÅR I ARKTIS	Tone Sofie Furevik Runa Dahler Sandø	s. 28-31
FOLKEBAD PÅ FILIPSTAD	Simon Tsuruta Pedersen	s. 32-33
H42B1	Even Egholm Fuglestad Eline Thunes Johansen	s. 34-37
HELL ARENA	Eirik Skårdalsmo	s. 38-39
HUSBYKLEIVA DEMENSGREND	Mina Oldervik Maria Ringstad	s. 40-43

HUSET MED DET GAMLE I	Simen Eide Trollvik	s. 44-45
INNHERREDSVEIEN 71	Katarina Harbækvold Britt Bårdgard Åstveit	s. 46-49
ISDAHLSGÅRDEN	Ida Lise Letnes	s. 50-51
KNUTEPUNKT SOGNDAL	Sondre Høyvik Hilde	s. 52-53
MENING PÅ MOTTAK	Anne Widengren	s. 54-55
MESTRING AV OMGIVELSENE	Hanne Marie Barriteau Siiri	s. 56-57
MIKROHUS SATT I SYSTEM	Silva Marie Eikaas	s. 58-59
NEDSLAG	Oda Berge Kristin Skjetne	s. 60-63
NODE	Jonas Albæk Christensen	s. 64-65
NTNU THE ADAPTABLE CAMPUS	Theodor Westlie Braatøy	s. 66-67
LÅN I TUN	Margunn Aksnes	s. 68-69
OPPTUR	Matilde Sundquist	s. 70-71
OSLO HYPERLOOP	Pétur Grétarsson Haakon Egil Lie	s. 72-75
PIR II	Maren Gerhardsen Ulvik	s. 76-77

ROMMET, VEGGENE, BYEN	Mari Synnøve Opheim Gjertsen Amund Mikalsen Rolfsen	s. 78-81
ROSENDAL KULTUR- OG MATHALL	Andrea Gracy Vizoni	s. 82-83
SENER FOR KUNST, ARKITEKTUR OG DESIGN	Bendik Andre Eggen Barstad Niklas Profors	s. 84-87
SKAPERVERK	Ellen Aga Kildal Christopher Wilkens	s. 88-91
STABBEN	Morten Mathisen	s. 92-93
STAVANGERFABRIKKENE	Julie Vea Huseby	s. 94-95
TILFREDSHET KOLUMBARIUM	Knut Magnus Hexeberg Henriksen Andreas Weibye	s. 96-99
TROMSØ MUSEUM	Jonathan Zachariassen Labugt	s. 100-101
TUSEN OG ETT HJEM	Erik Hjelle Carlson Erlend Kjosar Høimyr	s. 102-105
UNDER SAMME TAK	Oda Sivesind Holthe	s. 106-107
VARMT, KALLT OCH ALLT EMELLAN	Juho Remes	s. 108-109
Å BO I EN LÅVE	Michelle Lilleby Johansson	s. 110-111
Å LEVE I LYS	Knut Stenvik Haatveit Marie Sæbø Vik	s. 112-115

1982

Nye kapitler i sementfabrikken i Slemmestad

Norges første sementfabrikk ble grunnlagt i Slemmestad i 1892, og spilte en uunnværlig rolle i utviklingen av tettstedet. Etter fabrikkens nedleggelse i 1989, har fabrikkanlegget stått igjen delvis som ruiner, og delvis som transittlager for sement. Nå står disse fabrikkbygningene i fare for å rives, og det planlegges et nytt biblioteksbygg et steinkast unna.

I min diplomoppgave undersøker jeg om de gamle fabrikkbygningene kan huse biblioteket, slik at fabrikkbygningene kan gjeninnta sin sentrale posisjon i Slemmestad. Og at stedets historie som industristed kan få en fortsettelse.

Julie Gaby Berger

922 86 313

juliegabyberger@gmail.com

BOKKVALITET

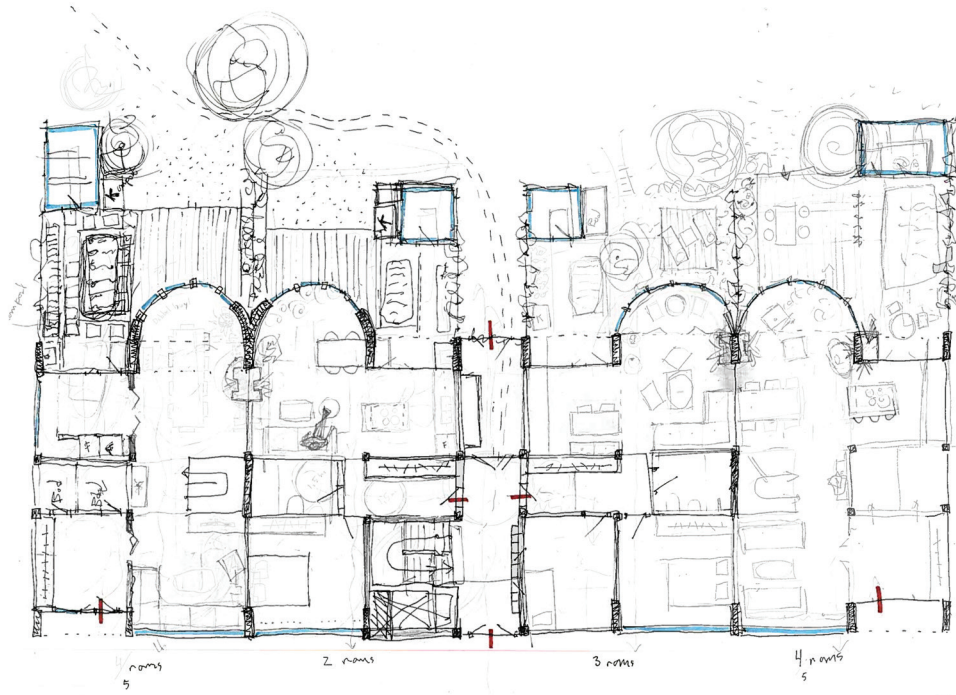

Adeline Arnesen

452 54 695

adeline.soreide@gmail.com

Jeg har i min masteroppgave jobbet med å finne ut av hva bokkvalitet er, og hvordan man kan skape bokkvalitet. I løpet av dette arbeidet har det tydeliggjort seg at bokkvalitet handler om mye mer enn bare boligen. Bokkvalitet er et komplekst samspill mellom menneske, bolig, bomiljø og samfunn, hvor arkitekturen er det fysiske bindeleddet. Jeg har arbeidet med bokkvalitet i alle skalaer fra byplan til bygg. Oppgaven er lagt til Hønefoss, en av mange byer i vekst, og spørsmålet er hvordan man kan fortette og samtidig skape og styrke bokkvaliteten og stedsidentiteten. Hva har vært viktigst? Helheten.

01.

BOLIGBYGG PÅ BYGDA

Et nytt nabolag i Ask sentrum

Heloie Marie Jacob

904 09 558

heloiemj@gmail.com

Boligprosjektet vil være et innlegg i debatten om hvordan vi vil bo og leve i fremtidens bygder, spesielt i østlandsregionen hvor befolkningsvekst er et særlig aktuelt tema. Oppgaven tar utgangspunkt i Gjerdrum kommune sine planer for fortetting og urbanisering av Ask sentrum, hvorav boligutvikling er en sentral del. Basert på kommunens ønske om å forbli et godt sted å bo, tegnes et forslag til et nabolag som tar vare på positive kvaliteter ved bygdelivet, men som er fleksibelt nok til å møte en fremtid der den tradisjonelle bygda er i stadig forandring.

DEMENTIA FRIENDLY NEIGHBOURHOOD

From research to urban design elements for dementia friendly development

Pernille Schanche Feragen

930 91 393

pernillesj@gmail.com

f-ark.no

The topic of this theoretical master's thesis is urban design, with a focus on people with dementia. I chose my topic because it is relevant and important now. Since the number of elderly people is growing considerably, the number of people with dementia will also grow. I seek to study what a more dementia friendly society implies.

How can urban design support people with dementia living at home for life?

This thesis aims to make information and research on dementia friendly areas more accessible for architects and planners. It is a contribution in translating research into solutions for dementia friendly urban design.

DU MÅ GJERNE TRØ I GRASET

Tettere og bedre i et boligområde fra 1960 tallet

Karen Therese Lund

958 02 087

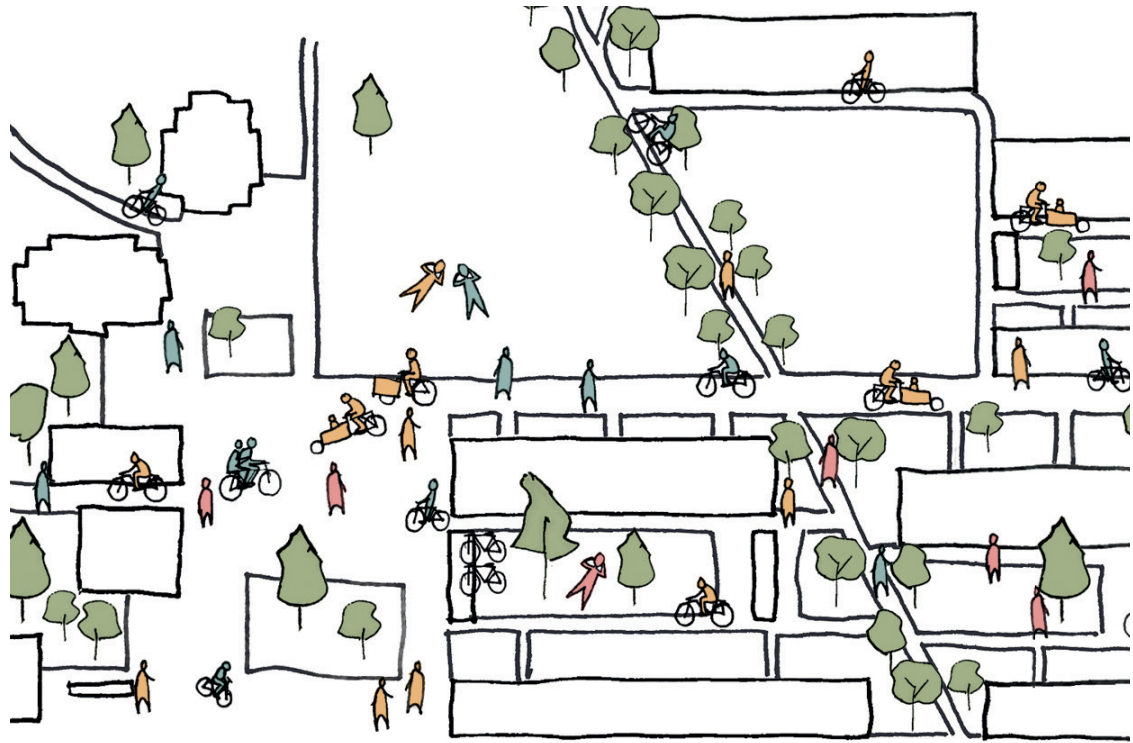
karen.lund@lundi.no

Silje Sandvin

480 65 767

siljesandvin@gmail.com

Masteroppgaven vår tar for seg Havstad på Byåsen. Havstad er et område bygd i etterkrigstiden da det var boligkrise i Norge. Det er bygd etter den tids idealer med funksjonsdeling og lys og luft mellom bygningene, i motsetning til de overfylte byene. Vi ser på muligheten for å fortette og forbedre nabolaget som i dag er preget av bilbruk og lite fellesskap. For å få til dette spenner oppgaven seg helt fra byplan til den enkelte bolig.

For å skape gode bomiljø for mennesker holder det ikke bare å tegne gode boligplaner. Å bo et sted handler også om det som er utenfor boligen. Kan du slippe minstemann ut for å leke i gata? Kan du spørre naboen om å passe katten mens du er på ferie? Ved å jobbe med flere skalaer kan man skape et nabolag der svaret på spørsmålene over er ja. Et nabolag der man kjenner hverandre.

ET BYGG FOR FELLESSKAP

Transformasjon av Lille Tøyen Sykehjem

Maren Underhaug Pedersen

481 50 192

marenup@hotmail.com

Benedicte Prestbøen Stange

481 69 620

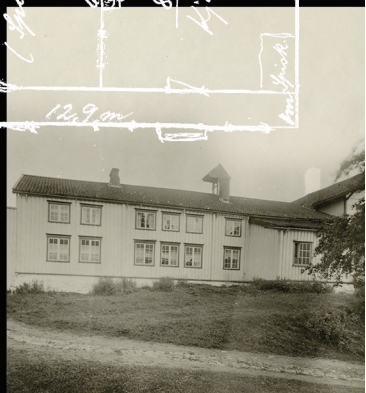
benedicteps@hotmail.com

Lille Tøyen Sykehjem ligger på toppen av Tøyenparken i Oslo og har en fantastisk utsikt over byen. På tross av den gode plasseringen har bygget stått tomt i 10 år og det majestetiske bygget fra 1919 står og forfaller. Vi ser at mange verneverdige bygg ikke blir tatt i bruk på grunn av udaterte planløsninger og mangel på økonomi for å oppnå dagens tekniske standard.

Opgaven vår er transformasjon av Lille Tøyen Sykehjem til et nytt møtested for byen. Vi ønsker å skape et bygg for fellesskapet. Et sted for å arbeide, bo og drive med aktivitet. Ved å tilby arbeidsplasser, overnatting og lokaler for arrangementer, vil vi invitere mennesker fra nærområdet og resten av byen til å bruke bygget hele uken.

Prosjektet skal være en plass der mennesker kan møtes og være sammen. Store deler av bygget er et coworking-lokale, kontorfellesskap, med fokus på kreative fag. Her kan man jobbe sammen i gode og sosiale omgivelser. Coworking-lokalet skal med sosialt entreprenørskap bidra til utvikling og oppstart av en nytenkende og inspirerende del av arbeidslivet. Vi har lyst til å oppfordre til aktivitet og samhold i dagens samfunn.

ET HUS FOR 300 ÅR

Dokumentasjon og analyse av Wesselbygningen på Ringve

Samuel J. B. Feragen

959 08 121

sabife93@gmail.com

f-ark.no

Fleksible og bærekraftige bygg er noe arkitekter streber mot, og her har vi mye å lære av et hus som har vært i bruk så lenge som Wesselbygningen på Ringve. Oppført på 1700-tallet, som hovedbygning på en lystgård i en tid da det rike borgerskap, slik som familien Wessel, søkte seg ut av byen for å nyte frisk luft i grønne omgivelser på sommerhalvåret. På 1800-tallet var det bolighus for tjenerskapet, mens det i nyere tid er innredet moderne leiligheter og kro.

Hva har gjort huset så tilpasningsdyktig? Hvilke konsekvenser har bruksendringene hatt for huset?

ET HUS FOR FOTOGRAFI

Ny bruk av Museet for samtidskunst

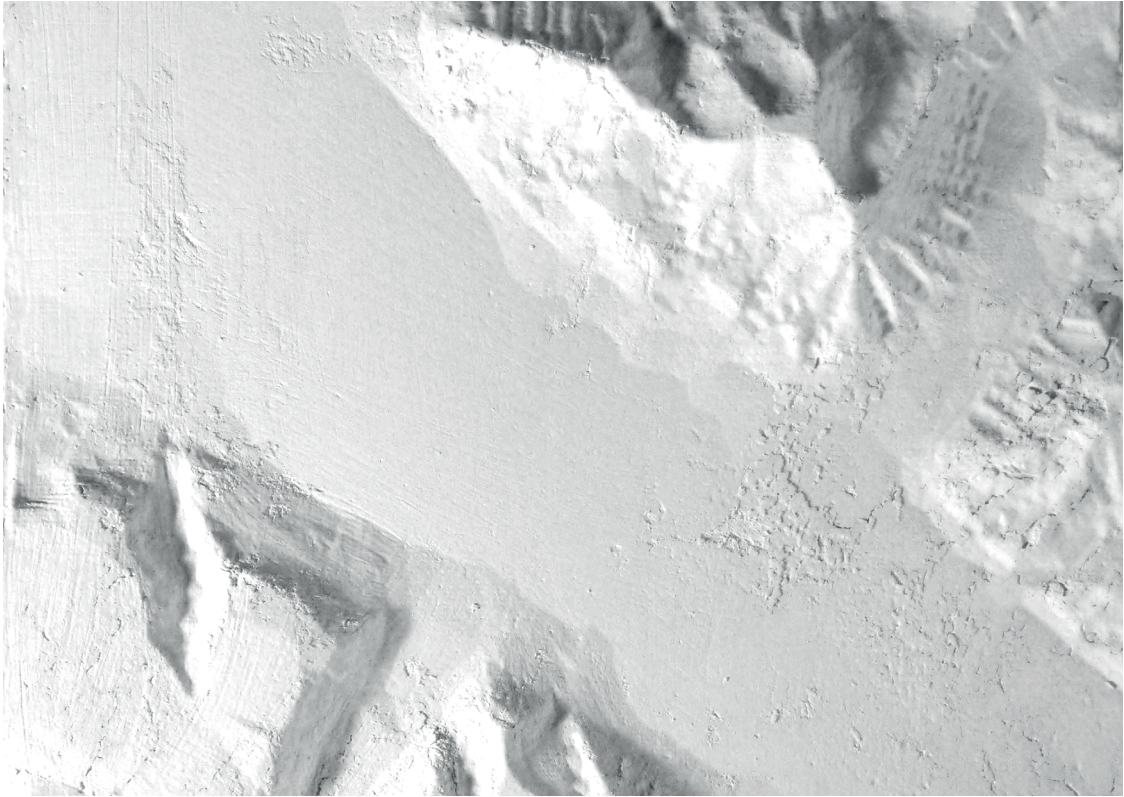
Den gamle Norges bank fra 1906 er en av mange nasjonalskatter som tømmes grunnet det nye Nasjonalmuseet som bygges i Oslo. Bygningen huser Museet for samtidskunst frem til september 2017, men videre bruk er ikke avklart.

I denne diplomoppgaven tegnes bygningen om til et hus for fotografi – et hus for å lære om, observere og produsere fotokunst. I oppgaven er det vektlagt å bruke bygningen etter dens besittende premisser og kvaliteter, samtidig som den tilpasses den nye bruken. Den gamle banken, som er et gesamtkunstwerk, vil forbli tilgjengelig for allmenheten, men være mer åpen og tydeliggjøre den opprinnelige arkitekturen.

Mina Afsari-Rad

909 27 836

mina.af.rad@gmail.com

ET ÅR I ARKTIS

Folkehøyskole i Longyearbyen

Tone Sofie Furevik

991 01 553

tonefurevik@gmail.com

Runa Dahler Sandø

951 39 004

runasando@gmail.com

Longyearbyen står overfor store endringer nå som kulldriften gradvis legger ned. Med ønske om å opprettholde norsk suverenitet ser man etter nye næringer. Det jobbes med å starte folkehøyskole i Longyearbyen. Skolen vil gi helårs arbeidsplasser og tilføre Longyearbyen en aldersgruppe som er svakt representert.

I et lite og skjermet samfunn som Longyearbyen er det viktig at store investeringer kommer lokalbefolkningen til gode. Skolen vil huse nyetablerte Longyearbyen Kunstnerverkstedet, knytte seg på kyststien som planlegges forbi skolen og invitere lokalbefolkningen inn på foredrag og til caféen. Om sommeren kan skolen brukes som vandrerhjem for turister. Å tegne en skole som inviterer til sambruk har vært i fokus.

Sjøskrenten er et område som skal transformeres fra lager og industri til bolig og næring. Folkehøyskolen vil være starten på utviklingen av området. Skolen legger seg i krysningspunktet mellom to funksjoner og landskapsrom og binder området sammen. Dette har vært viktig for utformingen av bygget.

Svalbard slipper ut mer CO₂ per innbygger enn noe annet sted i verden. Elevene skal lære om bærekraft i praksis og med sin synlige plassering kan skolen demonstrere en mer bærekraftig tilværelse i Arktis. Skolen veksthus fungerer som lanterner som lyser opp skolen og gir bygget karakter.

FOLKEBAD PÅ FILIPSTAD

Simon Tsuruta Pedersen

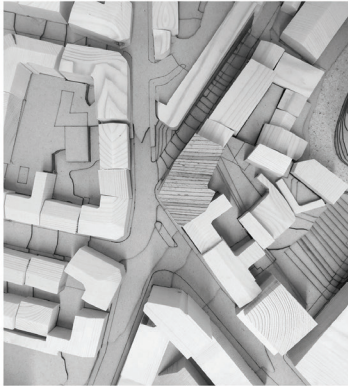
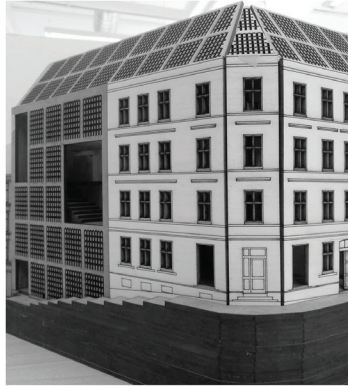
928 56 953

simon.tsuruta@gmail.com

Ikke siden 1983 har det blitt bygget noen kommunale bade- og svømmeanlegg i Oslo. En raskt voksende befolkning og en bred brukergruppe har behov for utvidet kapasitet og kvalitet.

Med min oppgave ønsker jeg å demme opp for dagens utfordringer ved å anlegge et folkebad på Filipstad, som en del av den planlagte utviklingen av området.

Tilknyttet rekreasjonsområder og havnepromenade, vil et folkebad med fokus på opplæring, idrett og velvære kunne bli et viktig tilskudd til et bredere folkehelseilbud for befolkningen.

H42B1

Det kreative fødested

Even Egholm Fuglestad

916 43 460

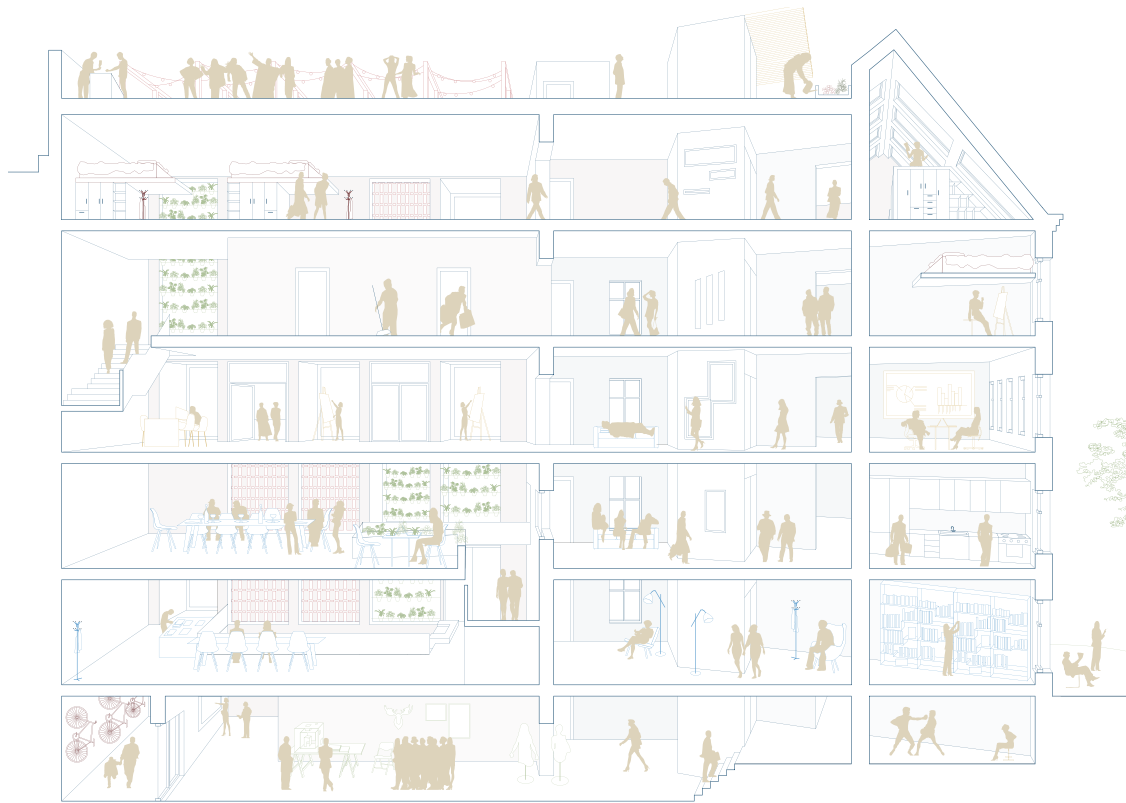
eveneff@stud.ntnu.no

Eline Thunes Johansen

993 85 129

eline_j91@hotmail.com

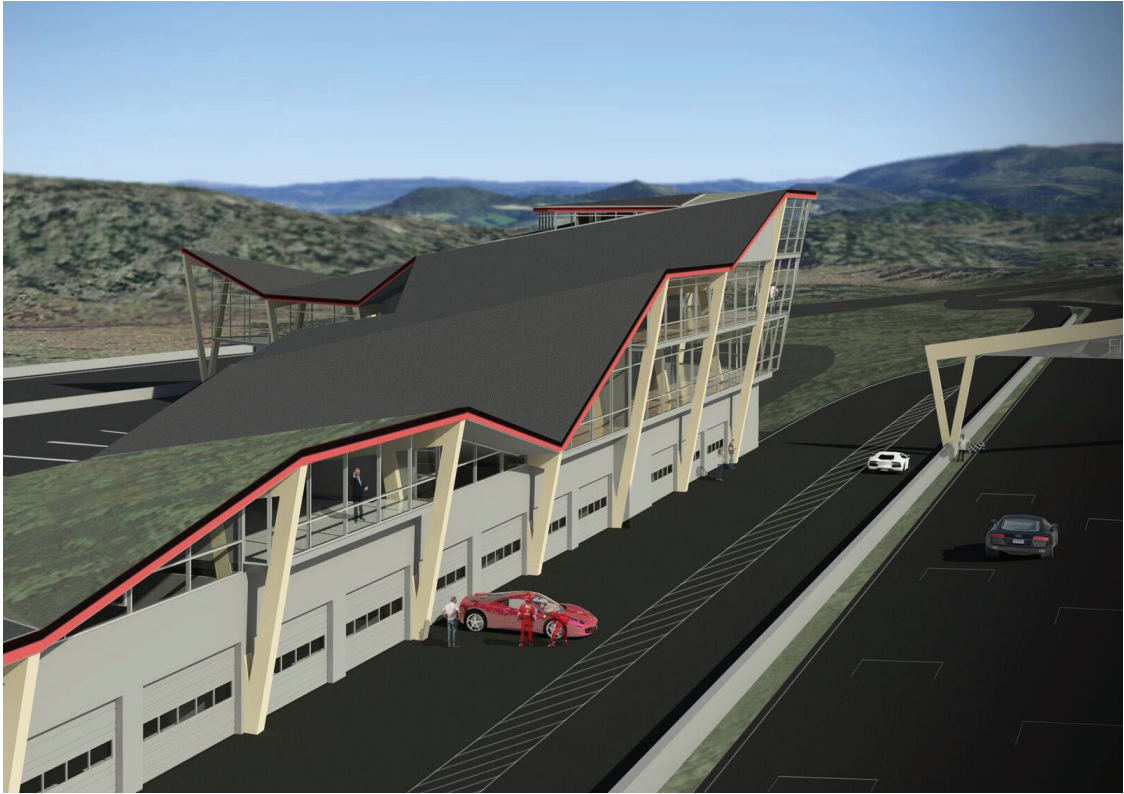

I et kreativt og samfunnskritisk miljø i Oslo ønsker vi å utfordre begrepet «kollektivt» relatert til bolig. Med et mål om å redusere kost og leieutgifter utforsker vi i denne oppgaven i hvilken grad noen bokkvaliteter kan legges til side til fordel for fellesskap og entreprenørskap som kan komme fremtiden til gode.

Vi har valgt å utvikle deler av Hauskvartalet i Oslo som er regulert til et «forsøksområde: byøkologisk kulturkvartal». Vi ønsker å fortette, reparere og utforske gjennom tre ulike deler: Overordnet, nybygg og transformasjon.

Følgende spørsmål anser vi som essensielle i vårt prosjekt:

- Hva legger vi i reguleringens ordlyd "byøkologisk kulturkvartal"?
- Hvordan utfordre bofellesskap uten at kvaliteter som privatliv og egentid går tapt?
- Hvordan legge til rette for en attraktiv og trygg bakgård?
- Hvordan legge til rette for fellesskap og entreprenørskap?
- Hvem er målgruppen for vårt prosjekt?
- Hvilken stilling tar vi til dagens situasjon i Hauskvartalet?

HELL ARENA

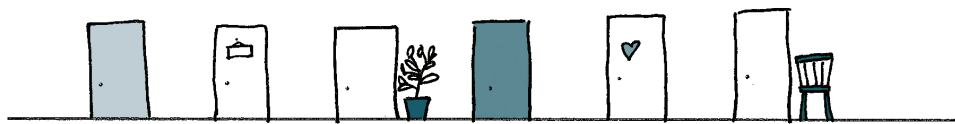
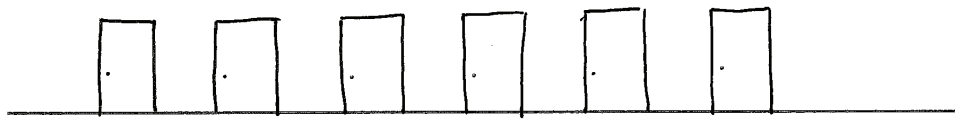
Eirik Skårdalsmo

934 39 963

eirik.skaardalsmo@gmail.com

På det nye nasjonale motorsenteret i Stjørdal skal man få et mangfold av aktiviteter innenfor forskning, motorsport, trafikk, idrett, under-visning og messer. Hovedbygget vil bli anleggets knutepunkt, og som et pulserende hjerte skal bygget huse både små og store begivenheter, og trafikkrelatert forskning som kan gagne oss alle. Hvordan lager man et spennende og velfungerende garasje- og servicebygg som skiller seg fra de noen ganger kjedelige «skoese» byggene man ofte ser?

Jeg ønsker å lage arkitektur som skal formidle dets bruk og legge til rette for gode opplevelser. Med et uttrykk som passer inn i sin kontekst og gjenspeiler aktivitetenes spenning og dynamiske karakter.

HUSBYKLEIVA DEMENSGREND

Mina Oldervik

905 23 339

oldervikmina@gmail.com

Maria Ringstad

480 59 592

maria.ringstad2@gmail.com

Demens påvirkar ein persons emne til å tenke, hugse, oppfatte ting som skjer og til å ta heilt vanlege avgjersler i kvardagen. Nedsettinga av dei kognitive funksjonane påvirkar i stor grad behova ein har der ein bur, og svært få av dagens butilbod er tilrettelagd for dette.

Dagens sjukeheimar er prega av lange korridorar og mange etasjar. At dei med framskriden demens hamnar på "skjerma avdeling" med låste dører og utan anledning til å bevege seg fritt rundt, heng ikkje saman med dagens syn på pasientbehandling. Det er viktig at personale, pårørande og ikkje minst pasienten føler seg trygge i kvardagen, og på same tid må den med demens kunne få oppleve ei kjensle av fridom og verdigheit. Den fysiske ramma må kommunisere med bebuarane på ein slik måte at bygget ikkje skapar unødig frustrasjon. Med dei avgrensingane demensomsorgen medfører, korleis kan vi lage rom som gir moglegheiter framfor hindringar?

HUSET MED DE GAMLE I

Urbane boliger for eldre

Simen Eide Trollvik

980 20 472

simen.trollvik@gmail.com

Hvordan skape gode boliger for eldre? Hvordan vil fremtidens eldre bo? Vi får stadig bedre levestandard i Norge, og blir fler eldre. Det er ønskelig at eldre skal kunne bo så lenge som mulig i egen bolig, og dermed unngå institusjon.

“Det er bedre å flytte når du kan flytte, enn å bli flyttet”
– Beboer Blichfeldt aldersbolig.

Oppgaven undersøker et alternativ til den tradisjonelle boligen. Et alternativ hvor det sosiale er i fokus, samtidig som man ivaretar det private. Prosjektet fokuserer på dragningen mot det urbane, felleskapet og bokvalitet.

INNHERREDSVEIEN 71

Allmenne boliger i Trondheim

Katarina Harbækvold

954 94 845

katarinaharbækvold@gmail.
com

Britt Bårdgard Åstveit

991 68 070

britt.ba@hotmail.com

Urbanisering og befolkningsvekst krever at vi fortetter byene våre på en måte som er holdbar for oss og de som kommer etter. Vårt utgangspunkt er at en bærekraftig urban utvikling krever en helhetlig tilnærming til bærekraftbegrepet, og henger tett sammen med bokvalitet, helse og trivsel. Sosial bærekraft - hvordan vi kan bo tett på en god måte - må være utgangspunktet for bolig- og byutviklingen i fremtiden. Det er også fokus i vår oppgave.

Norge har et av de mest privatiserte boligmarkedene i verden. Mer enn sju av ti eier sin egen bolig, men prisvekst fører til at stadig flere grupper presses ut av eiemarkedet, og ut av byene. En boligutvikling med fokus på profitt har også konsekvenser for kvalitet og tilbud: Byene og boligene våre blir mer og mer like, i en tid med stadig større diversitet i familiestrukturer og hverdagsliv.

Opgaven undersøker hvordan man kan bygge urbane boliger i byen som er robuste, som tåler endring og bruk, og som tilbyr å bo godt fremfor å eie en bolig. Hvordan bygger vi byene våre, og for hvem?

ISDAHLSGÅRDEN

Ida Lise Letnes

406 44 572

ida.letnes@gmail.com

I møte mellom tektonikk, program og sted vokser prosjektet frem, på en ubebygd tomt i Innherredsveien. Med smale fasader og en dyp tomt kreves det at man tenker nytt om det å tegne boliger i byen. Målet har vært å lage et «hus i byen», hvor bygningens beboere har en identitet tilknyttet hele bygningen - og ikke bare sine egne private rom. Jeg tror den måten vi bygger boliger på i dag ikke er bærekraftig, verken i bruk av materialer eller areal, og vi må undersøke andre alternativer for å finne nye svar.

KNUTEPUNKT SOGDAL

Sondre Høyvik Hilde

984 43 530

Sondre.h.hilde@gmail.com

Sogndal ligg idyllisk til ved Sognefjorden, og er regionscenter i Sogn, Sogn og Fjordane. Men med knappe 8 000 innbyggjarar og 2 000 studentar, ligg boligprisane på opptil 50 000 kr/ kvm, og bygda opplev ei vekst som utfordrar dagens situasjon.

Oppgåva går ut på å transformere rutebilstasjonen til eit nytt knutepunkt i Sogndal, og forsøke å imøtekomme ei forventet folkevekst på 3 000 innbyggjarar innan 2040. Med fokus på gode byrom og samspel mellom aktørar og innbyggjarar, ønsker eg å lage ein områdeplan med ei strategisk og stegvis utvikling som ivaretar Sogndals gode kvalitetar.

MENING PÅ MOTTAK

Et nytt asylmottak i Trondheim by

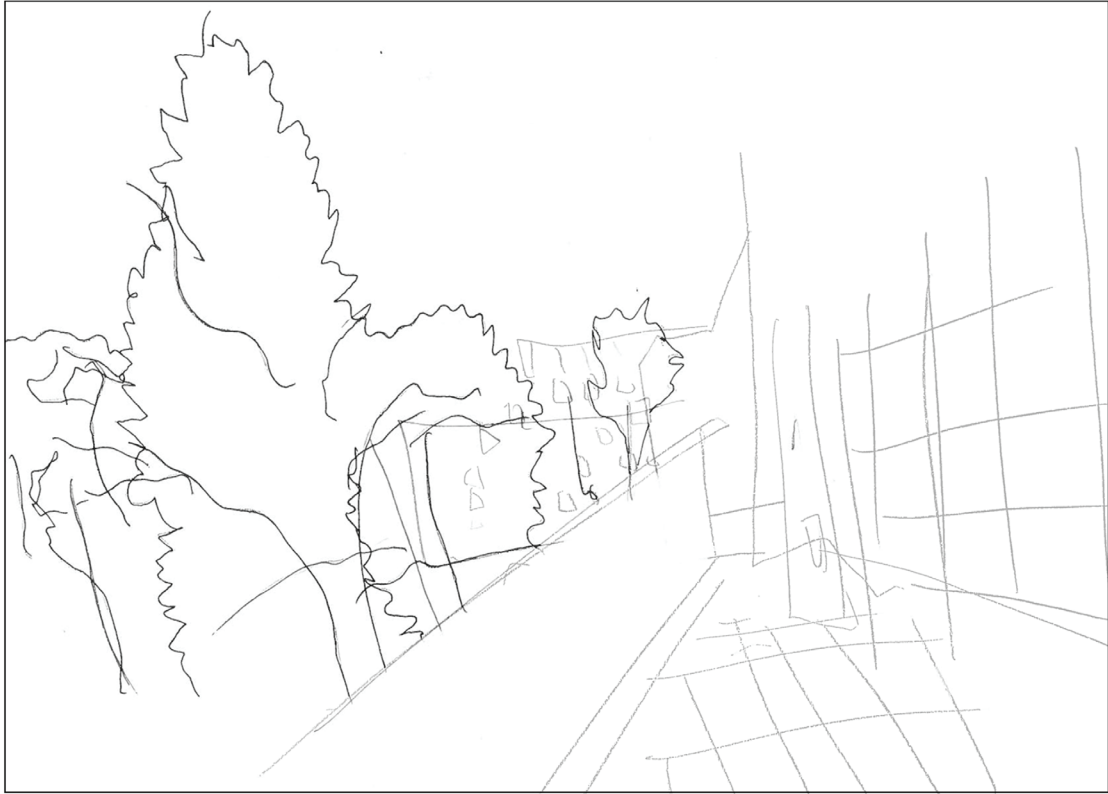
Anne Widengren

412 86 631

anne.widedngren@gmail.com

Livet på et asylmottak består av mye passiv venting. For beboerne er ventetiden lang og etterhvert kan det være vanskelig å finne mening i hverdagen.

Det nye asylmottaket i Trondheim sentrum er delt opp i to bygninger - én hvor asylsøkerne bor og én hvor de kan arbeide, lære, lære bort eller møte andre mennesker i byen. Asylsøkerne vil da kunne fylle dagene sine med mer enn bare venting, samtidig som en naturlig integrering kan oppstå. Boligene vil, i en mindre presset situasjon, også kunne brukes av andre beboere slik at bygget kan forbli et asylmottak i en lang tid fremover.

MESTRING AV OMGIVELSENE

Orientering i det ytre og det indre landskap

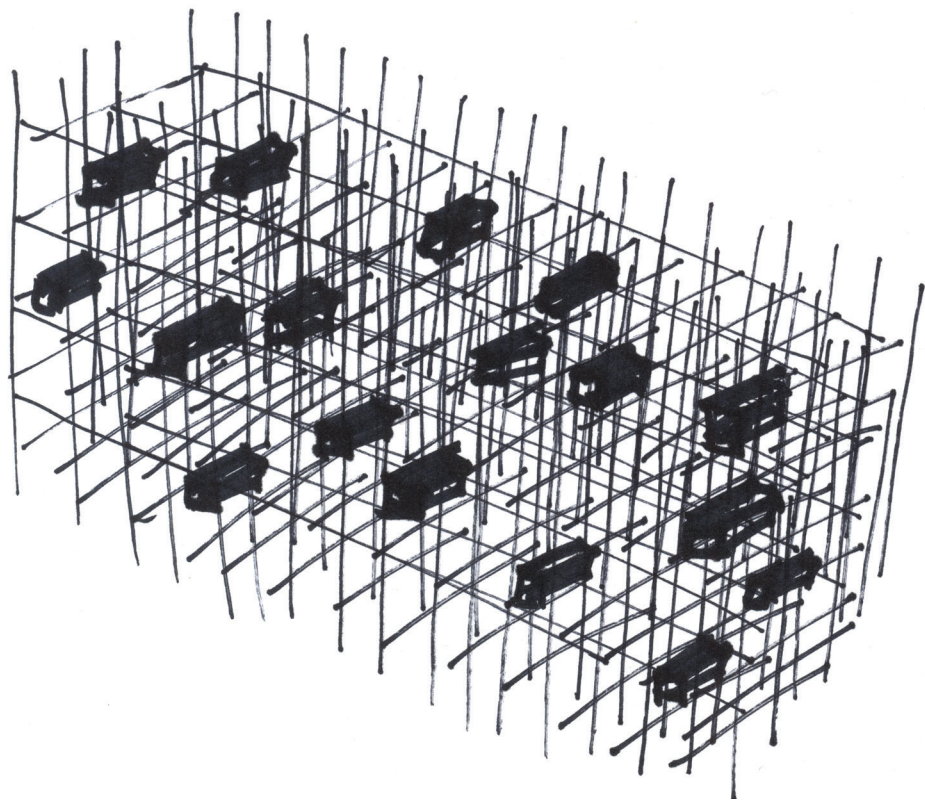

I min masteroppgave tegner jeg en ny bygning til den psykososiale tjenesten ved byens studentsamskipnad for å forbedre behandlingen og redusere de lange ventelistene. Her tar jeg også del i campusdebatten og ser på hvordan å bygge på tomte til campusparken kan gi gode kvaliteter til både parken og terapirommene. Prosjektet tar utgangspunkt i psykologisk teori med mål om å jobbe tverrfaglig med arkitektur og psykologi.

Hanne Barriteau Siiri

924 59 172

hamabasi@yahoo.co.uk

MIKROHUS SATT I SYSTEM

Silva Marie Eikaas

991 08 018

silvamarie@hotmail.com

Hvorfor skal alle bo i store leiligheter om man kun trenger et lite krypinn? Kan man i større grad dele arealer? Hvor går grensen mellom privatliv og sosialt samvær? Hvordan tilpasse en standardisert enhet til å passe den enkelte? Kan man bygge boligen sin selv?

Økonomi, miljø, fortetting og mobilitet. Alle gode grunner til å gå ned i størrelse på bolig. I denne oppgaven utforskes mulighetene for hvordan man kan utvikle et fleksibelt system for mikroboliger, som kan tilpasses både by og mennesker.

Prosjektet sees som en alternativ bosituasjon. Ikke for alle, men perfekt for noen.

NEDSLAG

Mest hverdag og litt fest i Granåsen

Oda Svindland Berge

928 93 987

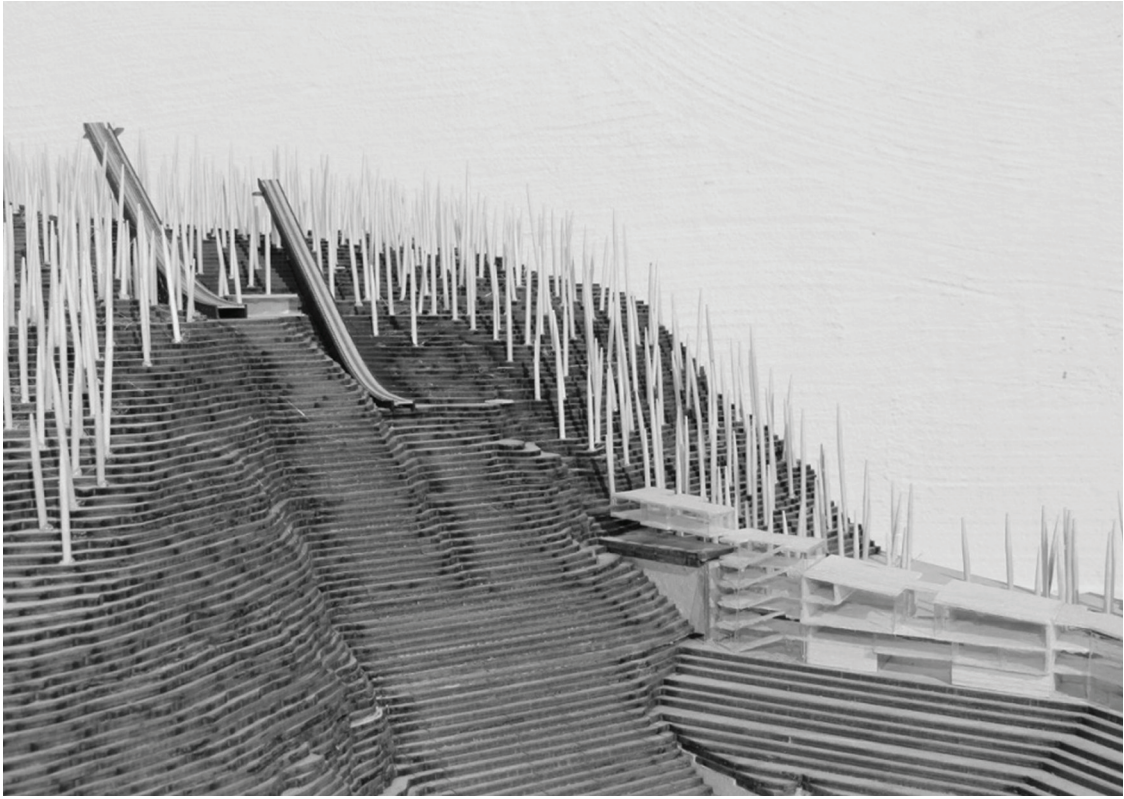
oda.s.berge@gmail.com

Kristin Ekkerhaugen

900 79 712

kristin.ekkerhaugen@gmail.com

Granåsen ligger som en del av Bymarka og er et viktig område for idrett og friluftsliv i Trondheim. Skianlegget ble bygd i forbindelse med VM i 1997 og området er i dag byens hovedarena for all vinteridrett knyttet til hopp, langrenn og kombinert. Anlegget bærer preg av å være gammelt og slitt, og det ble derfor i mai 2016 vedtatt å oppgradere og videreutvikle Granåsen. Området skal tilrettelegges for både hverdagsaktivitet og store internasjonale arrangement, samt få økt viktighet som innfallsport for natur og friluftsliv i marka.

Med utgangspunkt i dette har vi sett på hvordan Granåsen kan utvikles til å bli tydeligere i bybildet og et sentralt møtepunkt for idrett og friluftsliv i Trondheim.

Med bakgrunn i undertittelen vår om mest hverdag og litt fest har vi utarbeidet en masterplan for hele området og fokusert videre inn på hopparenaen. Vi vil skape et sted som inviterer og tilgjengeliggjør idrett, friluftsliv og kultur for folk flest, ved blant annet å tilrettelegge for en bredde av aktiviteter til bruk under ulike årstider for en rekke ulike befolkningsgrupper. Alle funksjoner og aktiviteter er lokalisert ut i fra bevegelsesmønster i området, og alle første etasjer har en funksjon og åpenhet rettet mot brukerne.

NODE

Metrostasjon på Olaf Ryes plass, Oslo

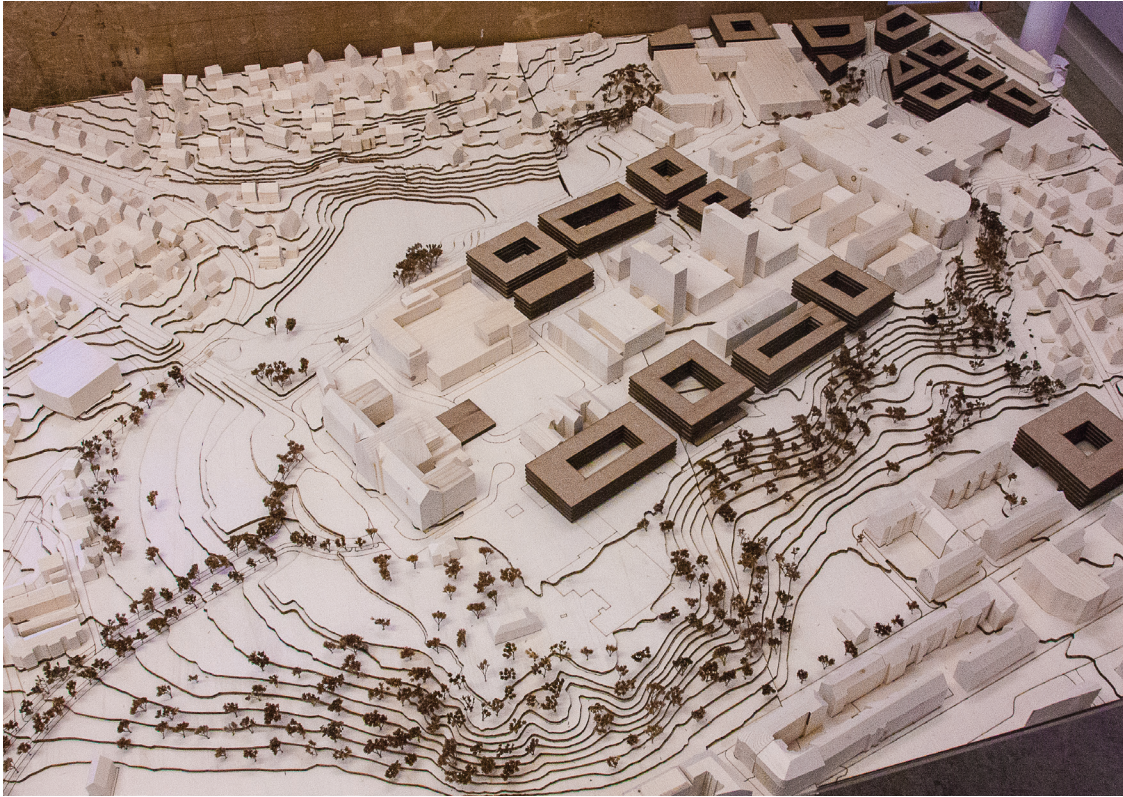
Jonas Albæk Christensen

934 63 845

jonas@albæk.no

I 2014 var det over 319 millioner enkeltreiser i kollektivtrafikken i Oslo og Akershus, og dette tallet er forventet å doubles innen 2030. For å møte det økende behovet for kollektivtrafikk ønsker Oslo kommune blant annet å utvide t-banenettverket.

Min oppgave er prosjekteringen av en ny stasjon langs et av alternativene for en ny t-banetrasé; under Olaf Ryes plass på Grünerløkka. Fokus på bruk av dagslys og god akustikk, og en dyptliggende trasé i krevende grunnforhold vil være noen av rammene for hvordan stasjonen utvikles.

NTNU THE ADAPTABLE CAMPUS

Theodor W. Braatoy

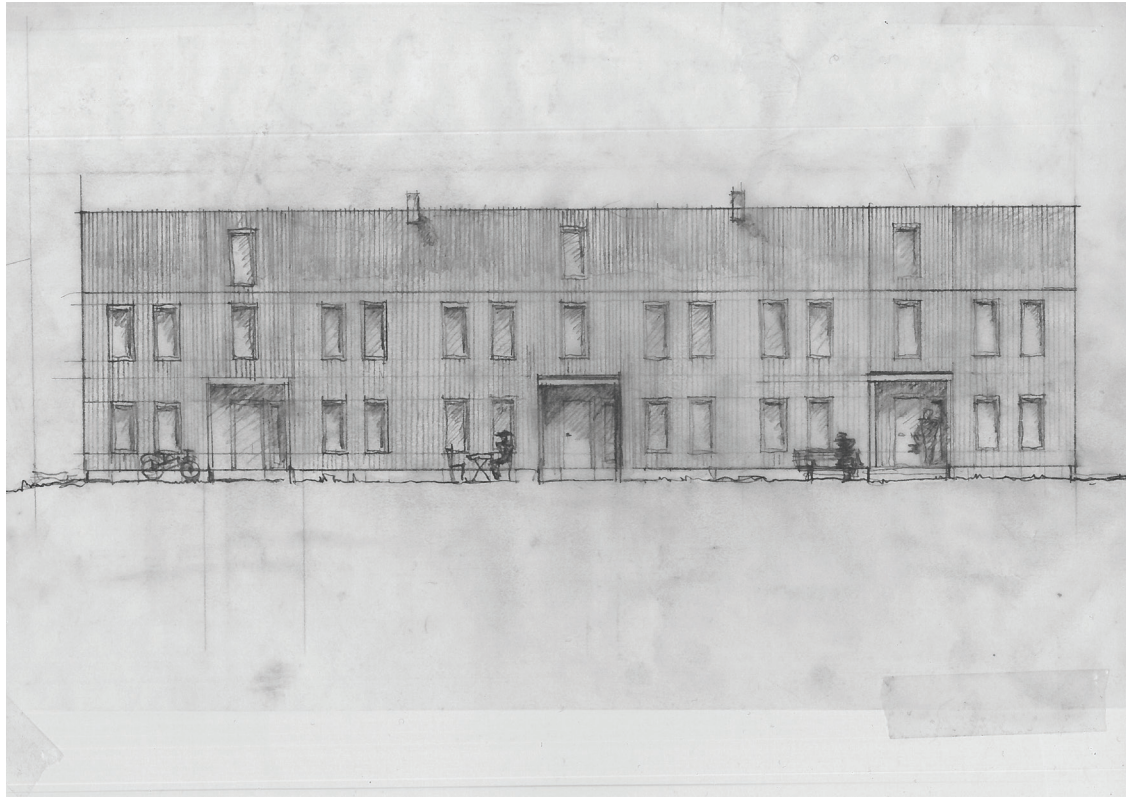
994 44 883

theodor@braatoy.no

www.braatoy.com

Gløshaugen was built on a greenfield just outside of the city center but as the city grew, it eventually fully incapsulated Gløshaugen. There is today little contact between the campus and the rest of the city. Even though Gløshaugen is a vital part of the city image, it is in no way integrated with the city.

The project aims to develop and enhance NTNU by taking advantage of the potential spaces on Gløshaugen plateau as well as the possibility of densifying the building mass on campus. The goal is to revitalise the current campus model and thereby consolidating NTNU into one unified body.

LÅN I TUN

Margunn Aksnes

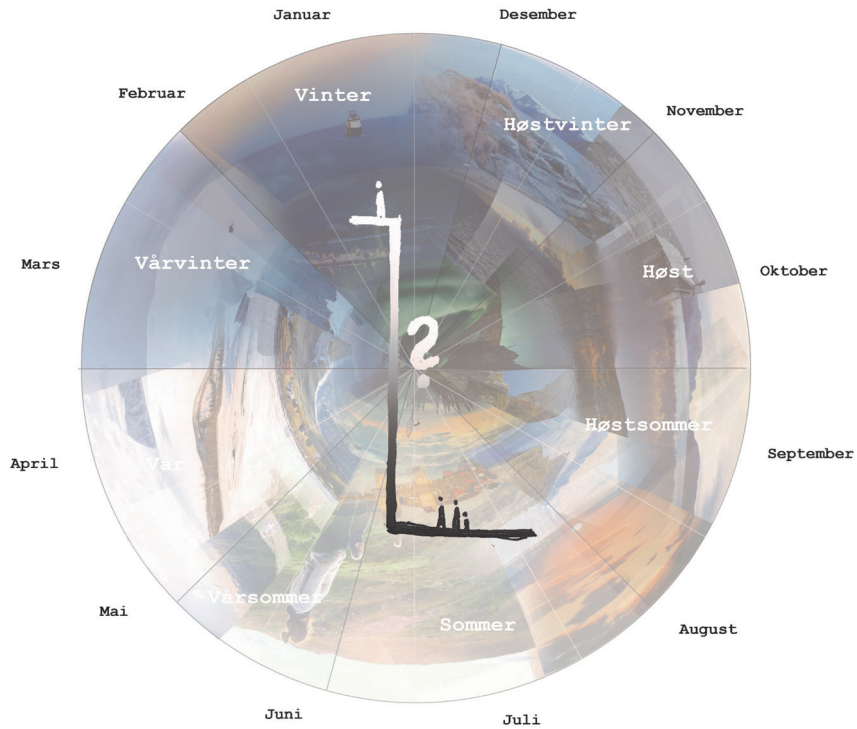
902 99 615

margunnaksnes@gmail.com

Trønderlåna og firkanttunet har vært en viktig del av det trønderske kulturlandskapet i flere hundre år. Industrialisering og effektivisering har ført til store omveltninger i landbruket. Gårdene endres på maskinenes premisser, og firkanttunene går i oppløsning.

Har den tradisjonelle gårdsbebyggelsen romlige og sosiale kvaliteter som kan være gjeldende i vår tid? Hvordan kan en videreføre denne kulturarven på en måte som gir noe til bygda? Hvordan kan en styrke identitet og stedstilknytning gjennom å nytolke lokal byggetradisjon?

I min diplomoppgave undersøker jeg trønderlånas kvaliteter og firkanttunets potensiale for utvikling av rurale boligprosjekter.

OPPTUR

En heis i Hammerfest sentrum

Matilde Sundquist

954 01 860

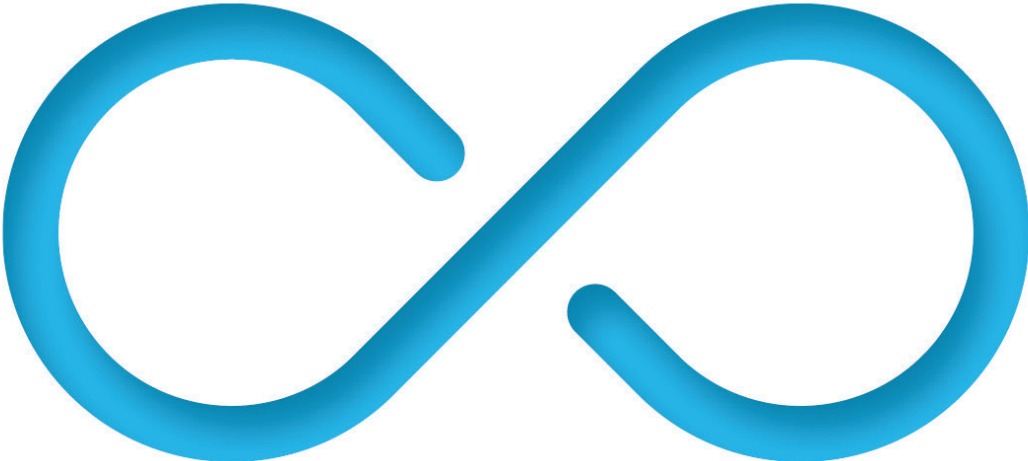
matildesundquist@gmail.com

Hammerfest sentrum er tettbygd. Området oppå den lave fjellryggen Salen er uberørt. Kommunen har planer for Salen, og Salen er egentlig veldig nært sentrum. Det eneste som står i veien er en skråning. «Opptur» er en heis som innhenter skråningen.

En liten tur opp fra sentrum, og en stor opptur for byen.

Å ta heisen skal være en opplevelse. Den skal fremheve de ulike fargene og lyset gjennom året.

Å være under bakken, i fjellet. Eller være på en bro i himmelen. Når man kan se en kaskade av farger i horisonten, eller det er dagslys midt på natta.

OSLO HYPERLOOP

Pétur Grétarsson

403 10 243

peturgretarsson@gmail.com

[peturgretarsson.wixsite.com/
peturgretarsson](http://peturgretarsson.wixsite.com/peturgretarsson)

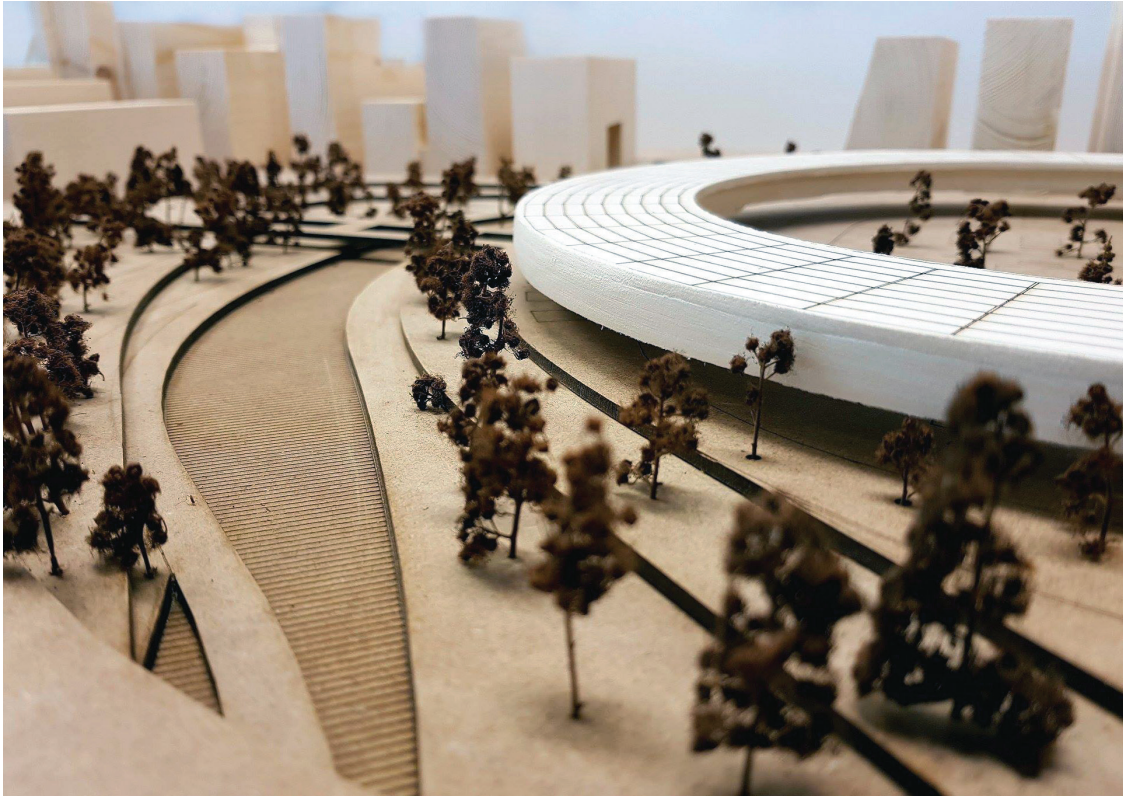

Haakon Egil Lie

918 23 142

haakon_lie@msn.com

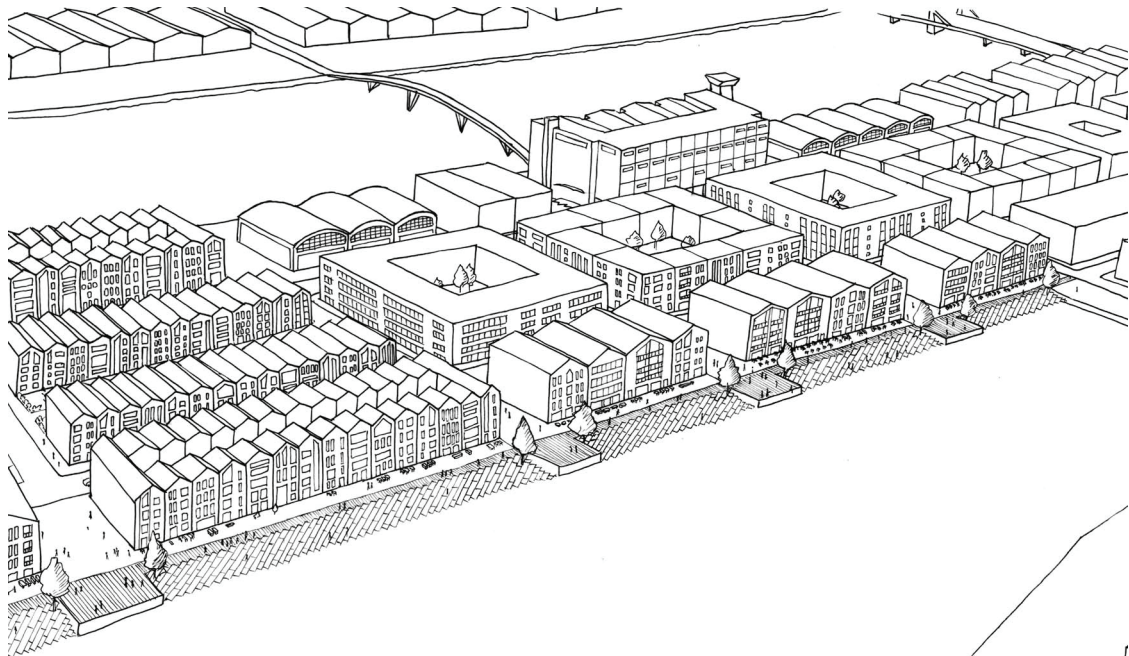
[haakonlie.wixsite.com/haa-
konlie](http://haakonlie.wixsite.com/haakonlie)

We were motivated by the theme of transportation as there is an imminent paradigm shift in the field of public transport. For the first time in decades there is a proposal to advance transport in the way internet has advanced information technology and that fact has made us extremely intrigued in the possibilities it has to offer.

The Hyperloop along with autonomous vehicles could transform cities in such a way that roads would virtually become unneeded. Self driving vehicles and supersonic Hyperloop capsules will become seamlessly integrated and an integral part of our lifestyle similar to how everyday life is (almost) impossible without a smartphone.

Based on the possibilities of the Hyperloop technology we are designing a Trans-European Mass Transit station that enables rapid transportation between capitals and cities.

PIR II

An everyday urban waterfront

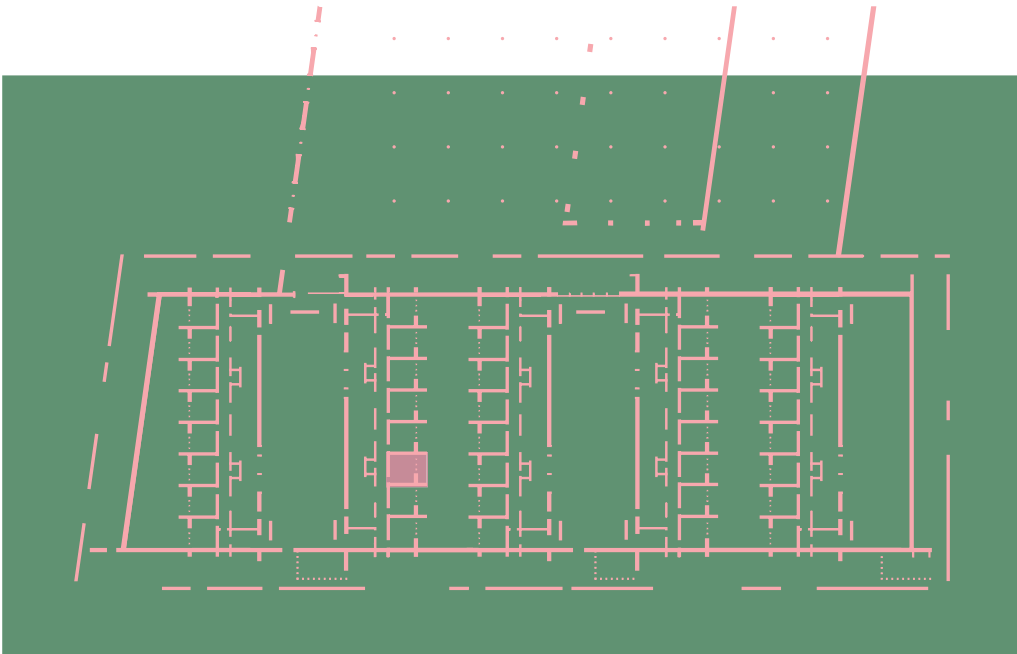
Maren Gerhardsen Ulvik

994 02 647

maren@ulvik.biz

The population of Trondheim is expected to grow in the coming years. Through this thesis, I have investigated how Pir II on Brattøra could be a possible place for the city to expand.

The thesis study how to transform an active industrial harbour into an integrated part of the city centre. How should the area be developed to enhance its qualities as an urban waterfront? Through an urban and architectural approach questions regarding density, the integration of existing buildings and the connection to the water have been studied, and concludes in the end in a master plan of the area.

ROMMET, VEGGENE, BYEN

Hus for 160 autonome arbeidere

Mari Synnøve Opheim Gjertsen

984 07 224

marisgjertsen@gmail.com

Amund Mikalsen Rolfsen

938 14 827

amund.rolfsen@gmail.com

“Work, work, work, work, work, work
You see me I be work, work, work, work, work, work”
- Rihanna

I menneskets aktive liv, har arbeidet blitt en altoppslukende tilstand der vi er utsatt for potensiell produksjon i alle rom. Siden boligen er den arkitektoniske type som gir form til livet selv, undersøkes den kritisk og får sin typologiske nytolkning i prosjektet. De private og offentlige sfærene, balansen arbeid/fritid og husholdningen med kjernefamilien som arketype er menneskelige konstruksjoner som vi utfordrer. Vi fremmer ikke det ideelle liv, men ønsker å ta nye former for hverdagsliv på alvor og understøtte deres eksistens. Dermed kan boligen være middelet til å gi en romlig orden i et liv som synes å bli en vanskelig orienterbar røre. Oppgaven består av både tekst og bilder, og reflekterer arbeidsmetoden, der en vekselvirkning mellom tanke, tekst og tegning/modell har formgitt vår polemikk.

ROSENDAL KULTUR- OG MATHALL

Et sted for alle

Rosendal kino ligger på Lademoen, i et område med sterk befolkningsvekst. Bygningen har høy antikvarisk verdi, men i dag står den tom. Etter min mening er det et perfekt sted for den økende befolkningen å møtes og holde på med forskjellige aktiviteter som strikking, bordtennis, matlaging m.m.

Oppgaven min er å foreslå å transformere kinoen til et flerbruksrom og et nytt bygg på vestsiden av Rosendal kino som skal fungere som en mathall. I mathallen kan man kjøpe mat og ingredienser, gå på matlagingskurs eller sanke honning fra bikubene.

Andrea Vizoni

903 68 550

agvizoni@gmail.com

SENTER FOR KUNST, ARKITEKTUR OG DESIGN

Paviljonger i parken

Bendik Andre Eggen Barstad

900 61 496

bendik1@hotmail.com

Niklas Profors

466 92 313

niklas.profors@gmail.com

NTNU har vedtatt en samlokalisering av sine campus i Trondheim i området rundt Gløshaugen. Med flyttingen av blant annet fagmiljøene på Dragvoll er campusprosjektet med sine 120000 m² nybygg, landets største byggeprosjekt. Den foreslåtte samlingen av de praktisk-estetiske fagene kunst, arkitektur, design, musikk, kunst- og medievitenskap (KAM) er en viktig del av NTNUs samlokalisering.

I vår masteroppgave prosjekterer vi et nytt senter for kunst, arkitektur og design (KAD) i Elgeseter park, ved Studentersamfundet i Trondheim. Vi ønsker å benytte senterets potensiale til å styrke fagenes identitet og synlighet, og skape et godt eksempel på NTNUs tverrfaglige satsing. Vi undersøker hvordan beliggenheten i Elgeseter park, med kreative formidlingsarealer, kan gjøre KAD-senteret til et sentralt bindeledd mellom universitetet og byens befolkning. Plasseringen gir også mulighet til en forbindelse mellom NTNUs campus på Gløshaugen og Øya, Midtbyen og Studentersamfundet.

Prosjektet har et fokus på parken og trærne. Vi studerer hvordan man kan befolke hele parken med universitetsbygg i form av paviljonger, og samtidig berike uterommene og bevare parken som grøntareal. Er det mulig å bygge i parken uten å hugge et eneste tre? Med KAD-senteret ønsker vi å skape unike omgivelser for kreativ utfoldelse og et unikt campus for praktisk-estetiske disipliner.

SKAPERVERK

Den produktive byen

Ellen Aga Kildal

90199282

ellenagkil@gmail.com

Christopher Wilkens

99572832

christopher.wilkens@gmail.com

Vår oppgave baserer seg Europan 14, en europeisk arkitektkonkurranse for unge arkitekter. I år etterspør konkurransen innspill til hvordan produktiv virksomhet igjen kan bli en integrert del av byen, og en naturlig del av hverdagen til byens innbyggere.

Vi har valgt å jobbe med en av de tre norske tomtene; det Tekniske Kvartal i Narvik. Vårt forslag baserer seg på en fremtidsvisjon hvor tilgangen til produktive goder er tilgjengeliggjort gjennom den produktive allmannsretten, fysisk definert gjennom et tydelig bygulv.

Narvik er en liten by. Stedet må derfor favne interessen til et bredt spekter av ulike brukere for å skape et levende område. På bygulvet forenes mangfoldet av produktive program, samt mer tradisjonelle urbane funksjoner. Grensen mellom de ulike programmene utfordres gjennom sambruk og deling av funksjoner. Gjennom å tilrettelegge for et variert program, bevisst utforming av arkitektur og uterom, skal det her være rom for mange; fra grundere, studenter og beboere, til nysgjerrige forbipasserende.

Målet med det tekniske kvartal er å skape et sted i Narvik som forener byens innbyggere gjennom et bredt spekter av produktive aktiviteter. Prosjektet skal fremme et urbant sosialt mangfold, en bærekraftig ressursbruk og det skapende arbeid.

STABBEN

Arkitektonisk formidling av et sted

Morten Mathisen

454 29 734

morten.mathisen@hotmail.com

Helt ytterst på trøndelagskysten ligger fiskeværret Titran. Her, ved ytterpunktet i regionen, møtes storm og havblikk, idyll og traumer, nytt og gammelt. Stedet har påfallende mange lag som sammen utgjør Titrans identitet og historie. Tomta, halvøya Stabben, har i dag en god del besøkende, men flere av områdets kvaliteter er underformidlet og mye av potensialet uforløst.

Min oppgave har fokus på å tilføre arkitektur som bidrar til å formidle stedets karakter, kultur, historie, natur og klima.

Ivareta, forsterke, tilgjengeliggjøre og formidle er nøkkelord i min oppgave.

STAVANGERFABRIKKENE

Et transformasjonsprosjekt og «digitalt arkiv»

Julie Vea Huseby

481 98 750

juliehuseby@hotmail.com

Hvorfor velger vi å rive eksisterende bygninger som har arkitektoniske kvaliteter og historisk verdi? Oppgaven ser på gjenbruk av de gamle industribygningene i Stavanger Øst. Hvilke kvaliteter finnes og hvordan bør vi gjenbruke arkitektur i møte med byutvikling og nye behov?

«Det digitale arkivet» er en nettside som inneholder en enkel dokumentasjon av 13 industribygg i Stavanger Øst, og hvilke kvaliteter de har. Bygningene ble befart i januar 2017.

I transformasjonsprosjektet ombygges kommunens tidligere "Sentral-verksted" til nytt ungdomskulturhus for Metropolis. Bygningen i Støperigata 34 er et typisk industribygg av teglstein fra begynnelsen av 1900-tallet.

TILFREDSHET KOLUMBARIUM

Fremtidens gravlund

Knut Magnus Hexeberg
Henriksen

452 66 543

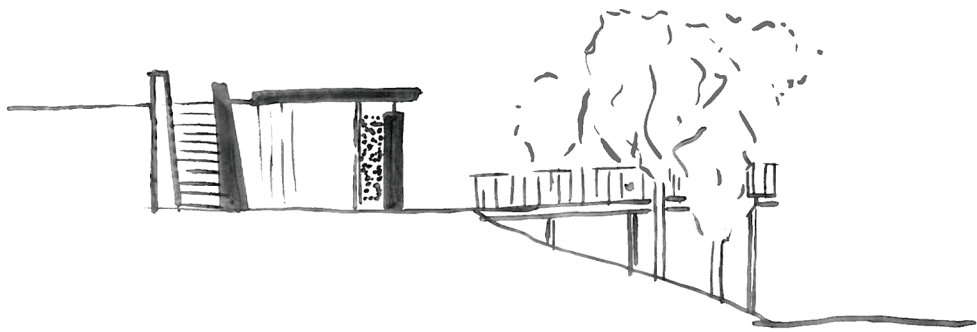
knut.hex@gmail.com

Andreas Weibye

952 57 425

Andreas.Weibye@gmail.com

Døden er en naturlig del av livet og gravlunden er en naturlig del av byen. Der det finnes mennesker vil det også finnes graver. Gravlunden er like fullt et sted for de døde som de levende.

Her finner pårørene og etterlatte steder som blir viktige for livet etter tapet. Steder for underbygger sorgprosessen, steder som frembringer minner og steder som gir utspill for menneskers spiritualitet og åndelighet. Gravlunden legger også tilrette for kontemplative opplevelser i hverdagen og kan brukes av alle byens innbyggere uavhengig om de har mistet noen som er gravlagt på gravlunden.

Den er også et sted for nedbrytelsen av og håndtering av levninger, en prosess som er en viktig del av gravlundens rolle i byen. Dette skjer i dag ved bruk av kistegraver og urnegraver, gravtypologier som er sterkt rotfestet i tradisjoner i samfunnet, men som samtidig er plasskrevende.

Gravlundene er en av byens saktegående prosesser og endringer kan ta 20-50 år grunnet menneskelevninger i jord som må håndteres på en verdig måte.

Hvordan kan vi muliggjøre endring av eksisterende gravlunder for å imøtekomme gravlundens fremtidige utfordringer knyttet til bærekraft, mangfold og spiritualitet innenfor eksisterende areal?

TROMSØ MUSEUM

Jonathan Z. Labugt

909 59 390

jonathanlabugt@hotmail.com

Tromsø Museum opplever en stor vekst både i besøkstall og gjenstandsamling. Dagens museumsbygg fra 1961 tilfredsstiller ikke moderne krav til oppbevaring, gjenstandsbehandling og utstilling. Lokalene er underdimensjonerte og lite fleksible. Regjeringen har vedtatt at det nye museumsbygget skal ligge innenfor sentrumsavgrensningen til Tromsø by. På bakgrunn av dette har jeg valgt å gjøre en prosjekteringsoppgave av nybygg for Tromsø Museum - Universitetsmuseet. Oppgavevalget er basert på ønsket om å gjøre et kompleks program både med hensyn til innhold, og kontekst.

Problemstilling:

Hvordan kan et nytt museumsbygg i Tromsø utformes for best å tilrettelegge for oppnåelse av museets mål og svare til behov for nåtid og fremtid.

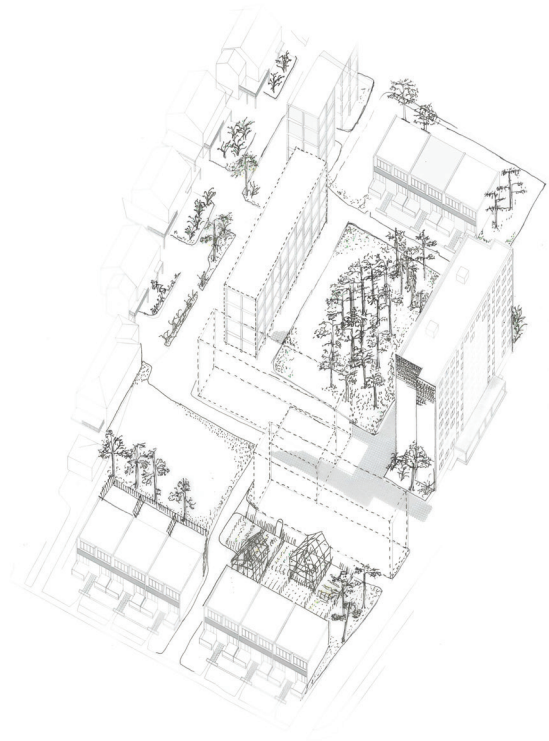
TUSEN OG ETT HJEM

Erik Hjelle Carlson
915 91 691
erhjca@hotmail.com

Erlend Kjosar Høimyr
986 71 150
erlendkjoshi@gmail.com

Opgaven tar utgangspunkt i vår interesse for den moderne boligbyggingen og byutvikling, da særlig med tanke på leilighetsbygg og blokkbebyggelse. Den vanligste formen for oppføring av leilighetsbygg er ved at private profesjonelle boligutviklere eller boligbyggelag som Obos og Tobb investerer i eiendom og setter i gang byggeprosessen. Vi ønsker å ta for oss en annen innfallsvinkel, og vil se på hvordan et leilighetsbygg kan reise seg i et eksisterende borettslag og samtidig forbedre situasjonen til nabolaget. I den sammenheng synes vi det er veldig interessant med boligblokker og boligprosjekter fra tidlig etterkrigstid og hvordan disse store enhetene av boliger har utviklet seg fra flotte framtidsette bo-områder, til ofte underprioriterte og belasta miljø, så langt fra visjonen som de var grunnlagt på. De store grønne områdene som skulle tjene som savannenostalg for moderne urmennesker har bilen fortært og omgjort til garasjer og asfaltjungel. Kan man tenke seg at disse områdene kan bli noe mer, både for eksisterende og nye beboere?

UNDER SAMME TAK

Boliger for asylsøkere og studenter

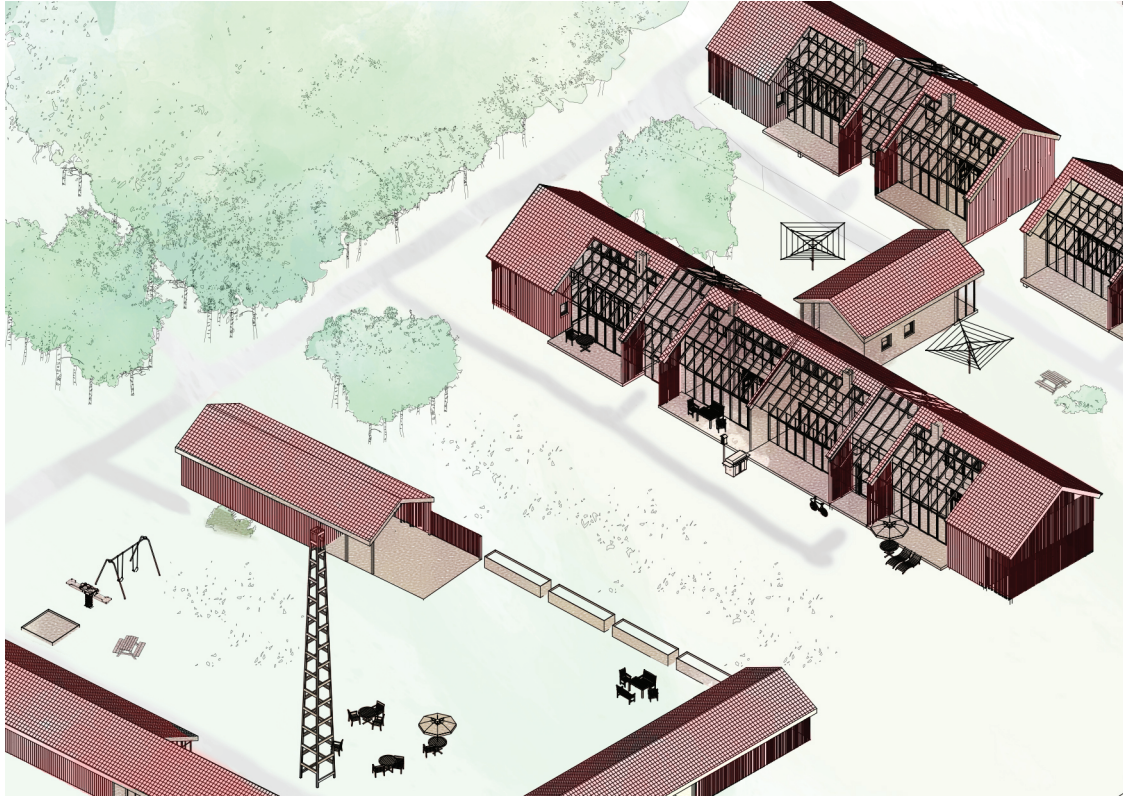

Oda Sivesind Holthe

932 89 074

oda.holthe5@gmail.com

Bokkvaliteten som tilbys asylsøkerne på mottak er ikke god nok for noen andre grupper i det norske samfunnet. Min oppgave er å betrakte som et innspill i debatten om bokkvalitet i asylmottak. Den forespeiler en mer langsiktig holdning, ved å tilby en alternativ mottaksmodell hvor studenter og asylsøkere kan bo sammen. Boligene skal bidra til økt bokkvalitet og integrasjon for asylsøkerne, både innad i et bofellesskap og gjennom offentlig program. Prosjektet vektlegger overganger mellom ulike sosiale soner, fra det helt private til det offentlige, og ser på muligheten for fleksibilitet og tilpasning i disse overgangene.

VARMT, KALLT OCH ALLT EMELLAN

Juho Remes

(+46) 702 005 839

(+47) 463 93 276

juhoremes@hotmail.com

Det råder bostadsbrist i stora delar av Sverige, en generell brist i storstadsområdena men även på landsbygden. I många av de mindre orterna är det brist på små hyresrätter för de med svagast ekonomi.

De små orterna har svårt att konkurrera med städer i frågan om utbud av tjänster och varor, men kan erbjuda andra kvaliteter som skulle vara uppnåeliga för de med svag ekonomi eller inte erbjudas på samma sätt i staden.

Jag har riktat in mig på kvalitéer i bostaden som närhet till naturen, möjlighet för egen hage, större oklimatiserade och halvklimatiserade rum i koppling med bostaden.

Å BO I EN LÅVE

Michelle Lilleby Johansson

482 17 113

michelle_lilleby@hotmail.com

I Norge står 34 500 gårdsbruk uten helårs bosetting. Noen brukes som frtidsbolig, andre står helt tomme. Flere bygningstyper i landbruket er i ferd med å forsvinne fordi de mister sin opprinnelige funksjon, slik som de gamle låvene. Disse tomme husene er en uutnyttet ressurs i et samfunn som for det meste fokuserer på å bygge nytt.

Opgaven utforsker en alternativ boform med utgangspunkt i en låve i Rennebu. En viktig utfordring har vært å spille på lag med låvens interessante romlige kvaliteter og samtidig legge til rette for ny bruk. Målet er gjennom dette å skape nye muligheter for bruk og befolkning av gårdstunet.

Å LEVE I LYS

Knut Stenvik Haatveit

413 36 874

knut.haatveit@gmail.com

Marie Sæbø Vik

932 62 330

mariesbvik@gmail.com

Mennesket lever best i lyset. Vi utforsker det nordiske dagslys som et viktig arkitektonisk element i utformingen av boliger, så vel som de helsemessige og biologiske innvirkningene dagslys har. Over 90 % av døgnet tilbringes innendørs, derfor er gode lysforhold i bygninger avgjørende.

Vi har sett på den økende befolkningsveksten og den store etterspørselen etter flere boliger i Oslo. Bare i år igangsettes det 5000 nye boliger i Oslo for å møte denne økende befolkningsveksten og etterspørselen.

Når vi skal bo tett, blir dagslys et viktigere tema enn noen gang. I mange nye boligprosjekter bygges det dårlige, trange og lysfattige boliger. Dette er uheldig for beboerne, da mangel på dagslys kan føre til helseplager og depresjon.

Vi prosjekterer to infill-boliger for å undersøke hvordan man kan leve på et trangt fotavtrykk, uten at det går på bekostning av dagslyset.

Hva er sammenhengen mellom lys og bokvalitet?

Hvor går grensen mellom utilstrekkelig lys, godt lys, og for mye lys?

Hvordan kan man bo i en tett bysammenheng, og likevel ha gode lysforhold?

